

крадне ключа на единъ топъ, разгледалъ разположението на японската войска и узналъ, приблизително, числото на войниците. Слѣдъ това той пакъ сполучилъ да избѣга въ руския лагеръ. За извършеното отъ него, той донесълъ комуто се слѣдвало. За този му подвигъ, малкия герой билъ прѣдставенъ за третий — имененъ Св. Георгиевски кръсть.

— Азъ, като малъкъ, не обръщахъ вниманието на никого и никой не се съмнѣваше въ мене, разказвалъ Николай Зувевъ.

Азъ вървѣхъ винаги гордо, сериозно и вършахъ всичко каквото поискахъ. Напр., когато да задигна ключа на топа, азъ минахъ край часовия; ако ли се обръщахъ на разни страни, щѣхъ да дамъ възможностъ на часовия да се съмни въ мене и да ме убие, или да ме изгони. Но азъ винаги вървѣхъ гордо, смѣло и всекога сполучвахъ въ дѣйствиата си.

Такъвъ още единъ герой прѣдставлява, портрета, който тукъ виждате, на *Павелъ Сергеевъ*, 14 годишенъ доброволецъ, който заминалъ на война съ *Самарския полкъ*, за да се бие съ японцитѣ.